

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTEȘC CELE BUNE”

CELOR CE BINEVESTEȘC PACE

Anul XIX.

No. 6.

CUPRINS:

Folosirea luminii

„Umblați în lumină”

Folosirea luminii

Creșterea creștină

Ia și citește!

Organizarea școlii de Sabat —
Ce este secțiunea claselor
de familie

Care este rostul adunărilor
instructorilor

Raportul comparativ al lucrării
de binefacere pe anii
1931—1938

Pentru cei mici —
Trei sute de vulpi fac mare
pagubă

Izvoarele servirii

O lucrare minunată —
Mântuirea de suflete în
India

Necrologuri — Anunțuri

Diverse

Bunul Dumnezeu a dat bogăție de lumină Bisericii Adventiștilor de Ziua Șaptea prin darul Spiritului Profeției. Acela care folosește această lumină este el însuși luminat și poate să fie o lumină și pentru alții. Nu se pot găsi cuvinte îndestulătoare pentru a ne îndemna unii pe alții la folosirea scrierilor Spiritului Profeției. Ele sunt un mijloc rânduit de Dumnezeu pentru câștigarea și creșterea multora pentru împărăția lui Dumnezeu.

În timpul războiului mondial un ostaș din America de nord a adus cu sine un exemplar din „Călea către Hristos” format de buzunar. El a împrumutat această carte unui ostaș francez și acesta la rândul lui a dat-o unui ostaș din Madagascar. La rândul lui malgașul, întors acasă, a dat cartea unui cunoscut al lui, profesor, care a fost atât de mult entuziasmat de cuprinsul cărții, încât s'a așezat la lucru și a tradus-o în limba malgașă. Acesta a fost începutul unei mari lucrări de propovăduire a Evangheliei în insula Madagascar, unde mai înainte nu aveam niciun credincios. Astăzi avem acolo zeci de comunități, multe școli primare înfloritoare și o școală superioară unde se formează misionari pentru țara lor cât și pentru câmpurile învecinate.

Noi datorim Scrierilor Spiritului Profeției, soliilor acestora dela Dumnezeu, toată tăria și organizația încheată, tot avântul în lucrările cele însemnate, unitatea în doctrină și lucrare așa cum le avem.

Este o datorie pentru noi toți, și mai ales pentru păstorii comunităților să ducă pe credincioși la pășunea ierboasă pe care ne-a dat-o bunul Dumnezeu în aceste scrieri.

Acum ne stau la îndemână scrieri noi în limba

(Urmare la pag. 3)

Creșterea creștină

(Urmare din No. 5)

„Să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința”. 2 Pet. 1, 5. Am văzut deja în articolul precedent, că credința dă naștere la fapte bune. Ascultarea este rodul credinței, și prin fapte se desăvârșește credința. Iac. 2, 22. De aceea, pe măsură ce creștinul ascultă de poruncile lui Dumnezeu și se predă servirii creștine, credința sa crește; și odată cu credința sa, cresc și faptele lui bune. Reacțiunea faptelor față de credință și a credinței față de fapte, însemnează creștere continuă în viața spirituală.

Dar creștinul nu trebuie să se oprească aici. El este somat să „unească... cu fapta, cunoștința”. 2 Petru 1, 5. În creșterea creștină nu există nicio oprire, ci trebuie să existe o continuă înaintare. E ușor și firesc ca după câteva victorii, să te oprești puțin și să meditezi asupra bătăliei câștigate. Când Izrailiții au câștigat biruința decisivă la Ierihon, au simțit că cucerirea Canaanului ar fi asigurată. Majoritatea au rămas în tabără, pentrucă numai o ceată mică a mers împotriva cetății Ai și a fost bătută. Mai târziu, ei au făcut o alianță cu Gabaoniții, și s'au așezat să trăiască împreună cu acești idolatri; și au fost corupți prin ei.

Tot astfel și în viața creștină, există multe ispite, de a ne da mulțumiți numai cu câteva biruințe, și în timp ce ne compromitem cu vechi obiceiuri și căderi, nădăduim încă să moștenim țara făgăduită. Dar aceasta nu se poate. Creștinul trebuie să adauge, să adauge, să adauge, în timp ce Dumnezeu îmulțește harul și pacea. „Să uniți... cu fapta, cunoștința”. Vers. 5.

Cunoștința de Dumnezeu

Cunoștința pe care suntem îndemnați s'o adăugăm, este cunoștința de Dumnezeu, deoarece în versetul 2 cetim: „Harul și pacea să vă fie îmulțite prin cunoaște-

rea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos”. Si continuând în versul 3 și 4, înțelegem că această cunoștință trebuie s'o dobândim prin Sfintele Scripturi. „Dumnezeasca lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin cari El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești”.

De aceea, Dumnezeu ne dăruiește harul și pacea Sa, prin care ni se transmite firea dumnezească. Nu e de mirare deci, că apostolul ne îndeamnă să unim cu fapta cunoștința.

După cum este hrana pentru trup, așa este cuvântul lui Dumnezeu pentru suflet. Pentru creșterea în viața creștină, este necesară o cercetare zilnică a cuvântului lui Dumnezeu. Dar, ca și mana din pustie, tot așa și hrana spirituală, nu poate fi depozitată. Ea trebuie adunată zilnic, altfel binecuvântarea cerească se va strica. Dacă adevărul nu este căutat și dorit neincetat, atunci el va deveni mai mult o teorie goală pentru suflet și își va pierde puterea sa de viață dătătoare.

Ne temem însă că mulți trăiesc foarte mult în trecut. Ei se încred în cunoașterea soliei advente și a principiilor ei vitale, pe care au auzit-o de ani de zile. Unii dintre predicatorii noștri predică după notițe pregătite cu ani de zile mai înainte. Se face prea puțină cercetare serioasă și cu rugăciune a Scripturilor. În felul acesta, evlavia devine o formă goală, iar viața spirituală dă înapoi. Inima nu mai este lipită de cele cerești, ci lucrurile pământești întunecă pe cele reale și veșnice. Dar o reînviore a studiului în Scripturi va aduce o înviore și a credinței și a evlaviei spirituale.

Există o știință a Creștinismului

pe care trebuie să fim stăpâni, — o știință mult mai profundă, mai largă și mai înaltă decât oricare altă știință omenească, cât e dela pământ până la cer. Minte trebuie disciplinată, educată și formată, deoarece noi trebuie să facem pentru Dumnezeu o slujbă, într'un mod care nu e în armonie cu înclinațiile noastre innăscute.... Principiile cuvântului lui Dumnezeu,—principii cari sunt tot așa de înalte ca cerul, și cari înconjoară veșnicia, — trebuie înțelese prin trăirea lor în viața zilnică. Orice faptă, orice cuvânt, orice cugutare, trebuie puse în de acord cu aceste principii.

„Prețioasele virtuți ale Spiritului Sfânt nu se dezvoltă într'o clipeală de ochi. Curaj, tărie, bună-tate, credință și încredere nestrămutată în puterea lui Dumnezeu de a mântui, se câștigă printr'o experiență de ani de zile. Printr'o viață de năzuinți sfinte și de hotărîtă alăturare de dreptate, copiii lui Dumnezeu își vor pecetlui destinul lor.

„N'avem nicio clipă de pierdut. Nu știm cât de curând va trece timpul nostru de cercare. Veșnicia se întinde în fața noastră. Curând cortina va fi trasă la o parte. Venirea lui Hristos este aproape. Ingerii lui Dumnezeu caută să ne atragă dela ocuparea cu eul nostru personal și dela lucrurile pământești. Nu-i lăsați să se străduiască în zadar....

„Trebuie să ne întoarcem dela mii de lucruri cari caută să ne atragă atenția... Să simțim răspunderea noastră de a da sufletelor noastre hrana care va întretine și va spori viața spirituală”. — „Mărturii”, vol. 8, pag. 314—316.

Ce mare câmp de studiu se găsește în Sfânta Scriptură! Cea mai înaltă știință — știința răscumpărării — se găsește în ea. Planul mântuirii, în făgăduință, în umbră, în profeție și în psalmi, este desfășurat în Cartea cărților. În ea putem primi învățătură dela Cel mai mare Invățător al lumii. Minele adevărului din Cuvântul Sfânt sunt atât de adânci, încât

vele a fost pregătit tocmai pe care nu pot fi secătuite niciodată. Istoria și profetia sunt zugrăvite în ea prin inspirația divină, și acele tablouri profetice sunt atât de pline de farmec, încât trezesc cel mai adânc interes și cea mai încredută muncă a spiritului omenească. Izvorul mântuirii tâșnește mereu pentru curățire și vindecare. Nădejdea se eternizează, credința se întărește, viața se transformă după chipul dumnezeesc, iar moștenirea veșnică viitoare este înfățișată atât de real, încât captivează imaginația și abate inima dela lucrurile trecătoare.

Cât de ciudat este că oamenii muritori se întorc dela acest izvor al adevărului, care curge la neșfârșit, și caută apă în puțurile crăpate ale cunoștinței omenești!

Cumpătarea în toate lucrurile

„Uniți . . . cu cunoștința, înfrânarea”. Acest apel este adresat în mod deosebit Adventiștilor de Ziua Saptea, cari trăiesc într'un timp de îmbuibare și băutură peste măsură, în ajunul revenirii lui Isus. Cu privire la ziua venirii Sale, Mântuitorul dă poporului Său următorul avertisment:

„Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră”. Luca 21, 34.

Poporul nostru poate nu e ispitit să se dedea la acea formă destrăbălată de necumpătare, așa cum fac alcoolicii și fumătorii, dar există o anumită formă de necumpătare, care ne amenință și pe noi.

Supraabundența multor țări și climate e pusă astăzi la îndemână chiar a săracilor. Printre oamenii din lume, îmbuibarea este văzută pretutindeni. Băuturile excitante, ca ceaiul și cafeaua, prăjiturile bogate, se găsesc aproape pe masa fiecăruia. Cinarea târziu seara, ospetele de noapte, și băuturile răcoritoare pregătite cu multă îngrijire, sunt servite, până ce min-

țile oamenilor sunt atât de întunecate, încât nu pot să mai aprecieze bine lucrurile spirituale. Sunt Adventiștii de Ziua Saptea curați de toate acestea?

Si aici este povara lucrării și a grijii care apasă asupra noastră. Stăpânul sau salariatul este silit să întrețină o familie care sporește tot mereu în lux. Adesea mama, pe lângă răspunderile ei familiare, merge afară din casă să caute ocupație, spre a mai câștiga ceva bani pentru a spori venitul familiar. În multe cazuri, copiii trebuie să lucreze multe ore, pe lângă un program încărcat în lecții pentru școală. Contribue oare această povară la un timp de devoțiune liniștită, de adâncă meditație, care este necesară creșterii creștine? N'ar fi cu mult mai bine ca să ne restrângem dorințele și să ducem o viață mai simplă?

Câmpul învățământului e din ce în ce mai îmbulzit: Cu o concurență vie în profesii, se face eforturi nebunești de a câștiga aceste profesii numai câțiva și de a exclude pe cei cu mai puțin talent. Ca urmare la aceasta, cursurile sunt împovărate cu cerințe de studii pe cari numai cei mai luminați le pot birui, și chiar aceștia fac eforturi mintale atât de încordate, încât își primejduesc sănătatea. Pot oare Adventiștii de Ziua Saptea, cari așteaptă venirea în curând a Domnului nostru, să-și sacrifice sănătatea și spiritualitatea pentru a-și asigura o carieră pământească? N'ar fi mai bine pentru noi să medităm în liniște și cu înțelepciune la reînvierea programului nostru denominațional? Noi prețuim un program școlar sincer și o aplicație serioasă a lui, dar cursurile noastre n'ar putea fi oare mai bine echilibrate de cum sunt în prezent, de a da fiecăruia educația care se potrivește cu vocația sa, și având în vedere sănătatea și o mai mare folosință?

Apoi mai este încordarea străduinței spirituale, pe care urgența lucrării lui Dumnezeu o cere dela noi, tocmai în acest timp. Siguranța apropierei sfârșitului ne cere

să punem în joc tot ce avem mai bun, pentru a vesti solia noastră. Suntem noi oare înțelepți dacă lucrăm peste puterile noastre, chiar în această lucrare atât de urgentă? În felul acesta, lucrarea lui Dumnezeu este răpită de o servire prețioasă. Lucrătorii cu experiență sunt siliți să-și depună răspunderile lor, din cauza istoriei. Cere oare lucrarea lui Dumnezeu o astfel de formă de necumpătare pentru propășirea intereselor ei în lume? Credem că nu. Deși a fost cel mai sânguitor lucrător din toate timpurile, totuși Mântuitorul a zis tovarășilor Săi de lucru (ucenicilor): „Veniți la o parte.... și odihniți-vă puțin”. Un program de lucru compănit cu chibzuință și cu rugăciune, și cu o bună cercetare a Scripturii, prin călăuzirea Spiritului Sfânt, va da rezultate cari ar fi cu nepuțință de realizați prin îngrijorarea și truda omenească peste măsură.

În mijlocul acestor căutări, încordări după cunoștință, a trudei netrebuincioase după dobândirea bogăției, și a setei nepotolite după plăceri, — noi, cari așteptăm venirea Răscumpărătorului nostru, — să luăm seama la noi înșine, „ca nu cumva să ni se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia”.

T. M. F.

(Urmare dela pag. 1)

română: Sfințirea Vieții, care e de prima dată publicată în românește; Calea către Hristos, în format de buzunar, și care poate fi folosită pentru a ajuta multor suflete. În lucrul „Pe urmele Marelui Medic”.

D. Florea

ANUNT

Fratele Nicolae Croitoru, comuna Ciofrângeni, Jud. Argeș, dorește să dea de suflet 2 din cei șase copii, câți are. Vârsta lor este între 2—10 ani, băieți sau fete. Sunt toți sănătoși și frumoși.

La și citește!

Ce ar trebui să citească tineretul

Trebuie să recunoaștem că de îndată ce copilul a început să citească, puțina sa știință nu-i servește adesea decât să-l expună mai dinainte la tot felul de primejdii. Ea îi dezvoltă dorința de a ceti, dar ceea ce citește de preferință sunt scrierile imorale, foiletoanele josnice, sau fapte diverse de crime, de tâlhării comise de bandiți, și romane criminale, cari, moralmente, îl îndobitocesc și-l ruinează. Tineretul aleargă ah-tiat după astfel de scrieri, cari — din nenorocire — au început să curgă șuvoiu, potopind piața literară.

Ne aducem aminte — sunt câțiva ani de atunci — de oribila crimă săvârșită în capitală de cei trei elevi de liceu, cari și-au înarmat brațul și au ucis ca să jefuiască. La unul dintre ei s'a găsit o bogată colecție de romane, fascicule, studiată și adnotată cu creionul mai la fiecare pagină. S'a putut vedea, deci, că la ajungerea acestui rezultat dureros a contribuit și cetitul romanelor criminale, cum — de sigur — și filmele cinematografice cu asasini și cu mistere polițiste.

Faptul acesta, și altele în plus, de acest fel, au provocat multă îngrijorare și au determinat înalta autoritate școlară, să intervină cu multă severitate către toate școlile secundare din țară, pentru o mai bună îndrumare și o mai riguroasă supraveghere a elevilor, atrăgându-se atenția, între altele, să se urmărească de aproape **lectura particulară** a elevilor, interzicându-li-se categoric orice lectură nepotrivită cu vârsta, cu moralitatea, sau cu scopurile urmărite de școală. S'a accentuat cu multă seriozitate, ca elevii cari nu vor respecta măsurile luate, să fie îndepărtați din școală, fără cruțare.

Axioma tinereții este: înarmarea intelectuală și formarea capa-

cității de a distinge cu ușurință pericolul sugestiilor rele, cari devastează sufletul plâpând, sau îl abat în căi lăturalnice dela axa lui normală. Din cauza nepregătirii pentru înfruntarea valorilor vieții, mulți tineri sunt în mare primejdie. N'ar trebui să se uite un lucru: așa după cum un măr sănătos pus între cele putrede, se strică, tot astfel, fie un spirit oricât de nobil și curat, se poate molipsi de duhul cel rău al scrierilor infecte. O carte imorală compromite ca și tovarășia unei persoane vițioase. Ea nu aduce decât mizerie în educarea tineretului. **De aceea, tineretul să evite totdeauna ispita bolnăvicioasă a cetirii oricăror scrieri ce sunt nule ca valoare, urmărind continuu, cu drag, nobilul ideal de a nu-și murdări împărăția gândirii.** Tineretul trebuie să se sustragă cu groază de sub influența scrisului care duce la desfrâu și crimă, la ruină și decădere morală, depărtându-l cu totul de Dumnezeu. Ar trebui depuse toate eforturile posibile ca, în locul distrugătoarelor mișme, infiltrate în sufletul tineretului printr'o literatură întinată, să se sădească florile parfumate ale scrierilor de valoare, care să contribuie la transformarea inimii și înnobilarea caracterului.

Următoarele cuvinte merită să fie luate în considerație de către tineretul de astăzi: „E bine ca un tânăr să-și interzică în mod hotărât cărțile fără valoare literară, adevăratele flecăritoare, a căror unică atracție pentru sufletele înjosite se găsește în zugrăveala pasiunilor, cărțile de stil mediocru și nule în fond, a căror cetire e în adevăr un sacrificiu fără folos; cărțile himerice (cu închipuiri deșarte), cari nu se adresează decât imaginației și simțurilor, cărțile nelegiuite, cari încearcă să-și bată joc de religiune. După cetirile acestea fără însemnătate și turburătoare, cu cari se pierde timpul degeaba, voința va deveni

mai slabă și inima mai neînfrănată. Pretinsa necesitate de a ceti totul, pentru a cunoaște totul, invocată de o seamă de tineri, ascunde adesea o dorință obscură și nesănătoasă, de a satisface oarecari înclinări rele”. (Bourceau).

Vorbind despre raporturile cu cărțile de cetit, un autor zice: „Un om poate fi cunoscut tot atât de bine după cărțile pe cari le citește, ca și după tovarășii cu cari umblă, căci există o asemănare între raporturile cu oamenii și raporturile cu cărțile, și fiecare trebuie să-și dea silința să aibă de a face numai cu cele mai bune cărți și cei mai buni oameni.... O carte bună este adesea cel mai nimerit monument al unei vieți, căci cuprinde cele mai bune gânduri de cari a fost capabilă acea vieață... Cărțile cele mai bune sunt în felul acesta adevărate tezaure de gânduri nobile și aurite, cari rămân tovarășele noastre, dacă le respecti și-ți amintești de ele... Cărțile bune fac parte dintre cei mai buni tovarăși, deoarece înalță gândurile și mână strădaniile personale spre ținte superioare, fiind totodată un mijloc de apărare contra înclinațiilor nedemne. S'a spus cu drept cuvânt, că acele cărți sunt cele mai bune, cari se aseamănă cel mai mult cu faptele bune. Ele înalță, întăresc și eliberează spiritul, îl feresc de apucături comune, produc o stare de cinstită bună dispoziție și liniște, îl formează, îl cioplesc și-l umanizează.... Ele au fost elementul dinamic cel mai însemnat al tuturor timpurilor... **O carte bună prețuește adesea mai mult decât o luptă câștigată**”. Nespus de interesantă și pe atât de instructivă, este următoarea mărturie: „O întrebare foarte importantă este adesea, de a ști ce să dăm copiilor noștri să citească; aceasta cere un răspuns corespunzător. Din nefericire, se găsesc însă chiar în familiile creștine gazete și reviste, cari conțin istorisiri distractive ușurate, ce nu au nicio influență bună asupra sufletului. Am observat, pe acei al căror gust pentru romane și nu-

(Urmare la pag. 5)

Organizarea școlii de Sabat

Ce este secțiunea claselor de familie?

Secțiunea claselor de familie stă în aceeași relație cu școala de Sabat ca și grădinița de copii, secțiunea primară, juniorii, tineretul și prietenii. Ea este compusă din membri cari nu pot frecventa regulat școala Comunității și de aceea sunt încurajați s'o facă acolo unde au posibilitate. Pot deveni membri în această secțiune, bucurându-se de aceleași drepturi, bolnavii, bătrânii, cei cari locuiesc la o depărtare prea mare de adunare, cei cari sunt reținuți acasă să supravegheze pe bolnavi sau să îngrijească de copiii mici, și cei

cari, pentru vreun motiv serios, sunt în imposibilitate să frecventeze școala de Sabat.

Membrii acestei secțiuni sunt aprovizionați din vreme cu lecțiunea școlii de Sabat, pentru majori sau copii, după cum este cazul, la fel ca și membrii celorlalte secțiuni. De asemenea cu rapoarte pentru strângerea lucrării misionare și plicul special pe care trece prezența, studiul zilnic și colecta. Elevii acestei secțiuni studiază lecțiunea acasă la ei, urmând regulile stabilite în legătură cu ora și programul, strâng lu-

crarea misionară și raportează toată activitatea conducătorului secțiunii, la sfârșitul fiecărui trimestru.

Școala de Sabat este desemnată a fi o binecuvântare pentru fiecare membru al denominațiunii. Ea oferă instruire spirituală oricărei vârste, și influența ei se strecoară cu fiecare împrejurare. Organizarea acestei secțiuni oferă miilor de credincioși, cari sunt în imposibilitate să frecventeze școala, posibilitatea de a se împărtăși de binecuvântările ei.

Înțelegem de aci că așa cum copiii sau tinerii sunt grupați pe clase și instructori speciali se ocupă cu instruirea lor în școala de Sabat, tot așa ar trebui să fie organizați, după normele de mai jos, și persoanele cari fac parte dintre cei amintiți la primul paragraf.

Fiecare Comunitate să aibă o secțiune a claselor de familie

Tinta principală a școlii de Sabat e să încurajeze studierea cuvântului lui Dumnezeu; fiecare are nevoie să obțină ajutor și binecuvântare prin studierea lecțiunii. Niciun alt plan nu oferă părinților și copiilor ocazii așa de excelente cu ajutorul cărora să studieze Biblia sistematic. Sunt aproape în fiecare Comunitate persoane cari nu pot lua parte la exercițiile școlii de Sabat, dar ele au nevoie de instruire și inspirație spre cele veșnice, cari pot fi obținute numai prin studierea Bibliei. O mare încurajare la studiu se obține printr'o înțeleaptă conlucrare. Puțini vor studia din propria lor inițiativă, dar mult mai mulți vor fi determinați să facă ceva regulat când au asigurarea că sunt membri ai unei mari secțiuni — angajați cu toții la aceeași lucrare.

Fiecare școală de Sabat ar trebui să organizeze secțiunea claselor de familie, deoarece este nevoie urgentă ca să se țină legătura între școală și acei credincioși cari nu o pot frecventa. Nu

(Urmare dela pag. 4)

lea acesata. Ei se bucurau de favoarea de a auzi adevărurile Cuvântului dumnezeesc și a face cunoștință cu principiile credinței creștine, dar ei creșteau fără o adevărată temere de Dumnezeu. . . . Sufletele lor se desfată în povești atâtaoate, cari nu sunt decât produsul fanteziei. Ei trăiesc într'o lume ce nu există și nu mai sunt buni de nimic în ce privește datoriile practice ale vieții. . . . Cugetarea și discuția asupra lucrurilor dumnezești sunt pentru dânsii nesuferite. Hrana spirituală de care au avut plăcere mai înainte, lucrează acum contrariul, și îi conduce la cugetări necurate și sensuale. . . .

„Dacă cineva hrănește dorința după istorisiri și romane atâtaoate, atunci gustul moral va fi stricat și omul se va simți nemulțumit, când nu va putea să aibă neîncetat din această hrană nefolositoare și nesănătoasă. Am cunoscut fete tinere cari pretindeau a fi urmașe ale lui Hristos, dar cari se simțeau nefericite când nu aveau de cetit nicio năvelă sau roman nou. Sufletul lor dorea cu

lăcomie după asemenea excitante, întocmai ca un bețiv după băuturile sale spirtoase. Acești tineri nu dădeau pe față nicio evlavie, nicio rază de lumină nu strălucea dela dânsii, pentru a duce pe cunoștința lor la izvorul înțelepciunii. Ei nu aveau nicio experiență adâncă în credință. Dacă ei n'ar fi înghițit mereu cu lăcomie astfel de povești, atunci n'ar mai fi fost poate speranță de o schimbare a simțurilor; dar ei doreau fierbinte după dânselle. Simt o durere adâncă, când văd bărbați și fete tinere, cari își petrec viața fără folos în felul acesta și nu-și adună experiențe cari să-i pregătească pentru viața veșnică. Adevăratul nume pentru dânsii e „**bețivi spirituali**”. — „Cumpătarea Creștină”.

Dragii mei tineri ascultați vocea timpului: „**Ia și citește!**” Cețiți însă „**tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceea să vă însuflețească**”. „**Feriți-vă de orice se pare rău**”. Filip. 4, 8; 1 Tes. 5, 22.

David M. Făurescu

există niciun motiv pentru care această secțiune n'ar putea funcționa, atâta timp cât în Comunitate mai sunt membri sau prieteni, cari nu pot veni regulat. Școala de Sabat, în cazul acesta, are misionăria să meargă ea la acei cari nu pot veni în ea.

Fiecare școală de Sabat ar trebui să aibă o secțiune a claselor de familie, deoarece ea poate fi luată ca bază spre o lucrare misionară mai activă. Pot fi membri cari au devenit indiferenți și prin acest mijloc ei pot să-și reînnoiască interesul lor. Există de asemenea ocazia să interesăm persoane cari nu sunt de credința noastră, în studierea lecțiunii școlii de Sabat. Unii cari, ca și Nicodem de altă dată, nu s'ar putea simți liberi deocamdată să frecventeze exercițiile școlii de Sabat, ar fi fericiți să poată studia lecțiunea în casele lor. Școala de Sabat este chemată să devină o forță activă în stimularea tuturor la studierea Sfințitorului Scripturii.

Cu alte cuvinte, organizarea în fiecare Comunitate a secțiunii claselor de familie, va întări școala de Sabat; va permite o continuă educație a membrilor pentru lucrarea misionară; va extinde influența ei la acei cari nu pot s'o frecventeze; și va fi mijlocul de a ajunge la acei cari nu sunt de credința noastră.

Cum să se organizeze o secțiune a claselor de familie?

Comitetul școlii de Sabat să facă o listă de toți cei cari păzesc Sabatul în raza de activitate a școlii și cari nu pot veni regulat la exercițiile din Sabat. Dacă sunt atâția, încât conducătorul secțiunii (care poate fi dirigintele ajutor) să nu poată lucra pentru toți, alegeți dintre elevii cei mai buni ai școlii atâtea ajutoare, câte sunt necesare pentru vizitarea elevilor singuratici. Unde se pot grupa doi sau trei, unul dintre ei va avea conducerea clasei. Bărbați și femei, tineri și juniori, pot fi întrebuințați în această lucrare. Împărțiți apoi numărul elevilor în grupe de câte 6—8 persoane și dați la fie-

care dintre „instructorii voluntari” câte o grupă pentru îngrijire și supraveghere.

Fiecare „instructor voluntar” să ia cu sine, la începutul trimestrului, plicurile speciale, lecțiuni, vestea misionară, rapoarte pentru lucrarea misionară și să meargă să viziteze pe toți acei cari sunt scriși pe lista lui. Dacă găsește pe cineva dintre ei, care poate să urmeze în școala de Sabat, dar este descurajat, să facă tot ce-i stă în putință să-l readucă pe calea credinței. El va explica pe larg fiecare planul secțiunii școlilor de familie, va arăta însemnătatea și binecuvântările de cari se vor bucura toți cari sunt elevi ai acestei secțiunii. Va ceti în fața lor instrucțiunile de pe plic, și le va explica toate amănunțele în legătură cu raportarea, ca să se facă săptămânal. Dacă sunt copii, ar trebui să fie încurajați să studieze lecțiunea lor, urmând a fi socotiți ca număr și activitate la secțiunea la care le dă dreptul vârsta lor.

„Instructorii voluntari” urmează să raporteze conducătorului secțiunii pe toți elevii cari au putut fi înscriși în lista lui. Conducătorul să treacă numele lor într'un registru special împreună cu adresa și numele instructorului. Indată ce un instructor nu mai poate continua lucrarea dată, altul să-i ia locul imediat. Conducătorul secțiunii trebuie să se adune cu „instructorii voluntari” ori de câte ori socotește necesar, împărțându-și experiențele și planurile pentru viitor.

La sfârșitul fiecărui trimestru, plicurile trebuie să fie strânse de la membri și înlocuite cu altele. Conducătorul secțiunii trebuie să facă un raport în care să totalizeze activitatea tuturor claselor și să-l transmită secretarului școlii de Sabat împreună cu darurile adunate, ca ele să fie totalizate la activitatea întregii școli.

„Instructorii voluntari” ar trebui să depună la lucru toată destoinicia de a convinge pe toți elevii din lista lor să studieze lecțiunea zilnic și să facă în Sabat dimineața repetiția și lecțiunea în același

timp cu Comunitatea. De asemenea ar trebui să introducă acest studiu în familiile cari nu sunt de credința noastră. Biblia și lecțiunea în cât mai multe familii posibil — iată ținta secțiunii claselor de familie.

Toți elevii claselor de familie să fie sfătuiți ca, atunci când au posibilitate, să vină să viziteze exercițiile din Comunitate. Deoarece plicul raportor se află la ei, nu vor fi trecuți ca vizitatori, urmând să-și treacă prezența pe plicul lor. Când motivele pentru cari n'au putut veni la adunare au trecut, ei trec imediat ca elevi în școala de Sabat.

La alcătuirea raportului trimestrial al școlii, secretarul va socoti pe elevii din secțiunea claselor de familie și activitatea lor la numărul total de membri, ca și la celelalte secțiuni. Asemenea membri sunt socotiți „prezenți” pe baza însemnărilor de pe plicul special. Ei au dreptul la cărțile de onoare, pot lua parte la cursurile organizate de departamentul școlii de Sabat și pot primi certificatul de absolvire.

Cum poți întreține interesul claselor de familie

Dacă nu vom păstra interesul acestor membri, ei vor înceta curând de a se mai interesa de studiu. Secțiunea claselor de familie nu poate fi menținută în nicio școală fără de eforturi continue. Membrii școlii trebuie să simtă răspunderea lor de a extinde influența cea bună a școlii fiecărui credincios, și la toți cei cari pot fi făcuți interesați. În unele locuri, această datorie a fost neglijată, dar aceasta nu aduce nicio scutire dela obligațiunile pe cari le avem. Dacă școlile noastre ar organiza un serviciu special și continuu pentru secțiunile claselor de familie, interesul va fi mereu în creștere. Fiecare membru al școlii ar trebui să simtă cel mai adânc interes în succesul acestei lucrări și să fie gata a răspunde la orice chemare, când este vorba să facă eforturi personale. Din timp în timp, „instructorii voluntari” vor

fi schimbați; alții cari sunt chemați aduc un entuziasm și o râvnă nouă care ajută acestei secțiuni.

Dacă „instructorul voluntar”, hotărît să întâlnească pe elevi la locuințele lor, își va fi făcut cu credincioșie lucrarea lui, vizitându-și elevii de cât mai multe ori posibil, studiind lecțiunea cu ei, și să-i informeze despre toate lucrurile în legătură cu Comunitatea sau școala de Sabat, interesul lor va fi cu siguranță menținut. Dacă instructorul nu poate să viziteze pe cineva dat în supravegherea lui mai mult timp din cauza depărtării, etc., o scrisoare prietenească va arăta acelui membru că nu este cu totul uitat. Ei ar trebui să dovedească o adevărată prietenie creștină acelora cari rămân în casă din cauza suferințelor sau bătrânețelor, și să raporteze conducătorului secțiunii unele nevoi observate, pe cari conducătorul secțiunii le-ar putea ameliora sau le-ar putea face cunoscut locurilor în drept. Sigur, ne referim la acele nevoi cari împiedecă pe cineva să-și îndeplinească datoriile de membru al școlii de Sabat: lipsă de Biblie, lecțiune, etc. Printr'o lucrare îngrijită, elevii acestei secțiuni vor fi încurajați, cei nehotărîți vor deveni statornici și persoanele indiferente vor fi făcute să-și câștige din nou interesul.

Intreaga școală ar trebui să fie interesată de lucrarea secțiunii claselor de familie. Diferitele ei faze ar trebui să fie prezentate la adunarea instructorilor și ocazional conducătorul poate prezenta un raport amănunțit în fața membrilor școlii de Sabat. O bună organizare a secțiunii claselor de familie în fiecare școală va ridica inimile miilor de credincioși asăzi îngreuiate, și va schimba pe cei cari acum sunt slăbiți, în elemente puternice și folositoare în lucrarea de vestire a Soliei.

Cel puțin două adunări ar trebui să fie ținute cu instructorii acestei secțiuni. Una din ele să fie cu o săptămână înainte de încheierea trimestrului pentru a li se da rapoarte, plicuri și instrucțiunile necesare. A doua la o săptă-

mână după încheierea trimestrului, când ei trebuie să prezinte conducătorului plicurile cu prezența și darurile. Alte adunări pot fi făcute din când în când, unde să se povestească experiențele făcute și să se împărtășească idei de felul cum să se facă mai bine această lucrare.

Instructorii claselor de familie n'ar trebui să vină în conflict cu diaconii, cu toate că și unii și alții au de-a-face cu aceleași persoane. În cazul acesta, instructorii claselor de familie să-și aducă aminte că lucrarea lor rămâne până la urmă școala de Sabat și niciodată să nu amestece în lucrarea lor atribuțiunile diaconilor.

Pentru persoanele cari se duc iarna la munte, la tăiat de lemne, pentru acei cari primăvara se duc la munca câmpului departe de adunare, într'un loc unde nu este Comunitate; pentru acei cari în lunile de vară se duc în stațiunile balneare sau climaterice, secțiunea claselor de familie poate face foarte mult. Înainte de plecare li se dă un plic cu raportul lucrării misionare, și sunt rugați ca în fiecare Sabat dimineața să strângă la un loc pe cei cari sunt cu ei, prieteni sau străini, și să facă o mică școală de Sabat. Aceste mici eforturi vor fi o binecuvântare pentru ei și pentru cei cari vor auzi poate pentru prima oară solia de har; așa se mărește influ-

ența școlii de Sabat.

Pentru familiile cari locuiesc prea departe de adunare, se poate organiza clase ale secțiunii de familie pentru timpul iernii, ca nu cumva familia să fie împiedecată dela studiu sau să fie trecută lipsă din cauza drumurilor grele sau a copiilor mici cari nu pot înfrun- ta zăpada sau viscolul.

Iubiți frați, conducători ai școlilor de Sabat, amintiți-vă mereu că ținta supremă a acestei organizații este de a introduce în cât mai multe familii studiarea cuvântului lui Dumnezeu și aducerea sufletelor la Izvorul de Vieată, care este Domnul Isus. Nu pregețați în această lucrare; vizitați pe cei cari lipsesc dela exercițiile din Sabat, mângâiați pe cei intristați, întăriți pe cei descurațați, ridicati moralul celor greșiți, organizați pe cei cari, din motive serioase, nu pot veni regulat în secțiunea claselor de familie, interesați pe cei străini de credința noastră și măriți cât mai mult cercul influenței sfintitoare a școlii de Sabat. Scoateți în evidență valoarea studiului zilnic și nu uitați nițiodată darurile care constituie ofranda noastră pentru marele câmp misionar. Astfel făcând, ne vom împlini o datorie și ne vom fi asigurat răsplata pe care Mântuitorul nostru o va da tuturor celor cari au lucrat în câmpul Lui misionar.

C. A.

Pentru frații predicatori, ajutori și lucrători!

Puteți avea „Ordinea evenimentelor în călătoria poporului Advent spre Cetatea Sfântă” pe pânză, dimensiunea 1,50/0,90 m., exact ca în Curierul Misionar No. 9, 1939, în limbile: română, maghiară, germană, etc., pentru suma de lei 300.

De asemenea și orice altă lucrare asemănătoare, după indicațiuni.

Adresați-vă printr'o c. p. fr. George Ionescu, str. Regele Ioanițiu, No. 26, Craiova.

Care este rostul adunărilor

instructorilor

1. Ce ar trebui să fie școala de Sabat?

„Școala de Sabat ar trebui să fie cel mai mare mijloc și cel mai efectiv, în ce privește aducerea de suflete la Hristos”. p. 17.

Aceasta ne arată ce ar dori Domnul să fie școala de Sabat în toate țările. Cel care se angajează într-o asemenea lucrare, trebuie să o săvârșească cu sfințenie și trebuie să facă planuri pentru o mai bună activitate.

2. Ce va face o școală de Sabat bine condusă?

„Școala de Sabat, dacă este bine condusă, este unul din cele mai puternice mijloace de cari se servește Dumnezeu pentru a aduce suflete la cunoașterea adevărului”. p. 15.

3. Nevoia de educare pentru lucrarea școlii de Sabat

Toți aceia cari se angajează în

această mare lucrare cu sufletele, trebuie să studieze cum să facă mai bine această lucrare spre a fi aprobată de Dumnezeu. „Blestemat să fie cel ce face cu nebăgare de seamă lucrarea Domnului”. Ier. 48, 10 p. p. Noi nu trebuie să lucrăm cu nepăsare și așa cum ne convine nouă.

4. Pregătirea inimii pentru lucrarea școlii de Sabat

„Voi sunteți servii folosiți de

RAPORTUL COMPARATIV AL LUCRĂRII DE BINEFACERE PE ANII 1931 - 1938

Anii	Munt. V.	Munt. E.	Mold. N.	Mold. S	Trans.	Banat	Uniunea	
1931	9.155	7.213	2.854	8.093	5.840	621	33.776	
1932	30.628	7.856	17.789	25.024	8.554	3.431	93.282	
Persoane nevoiașe ajutate	1933	89.142	14.321	31.960	51.910	14.397	3.378	205.108
1934	160.954	31.530	40.198	69.425	17.294	5.341	324.742	
1935	151.237	38.791	32.295	82.176	15.538	13.456	333.493	
1936	129.318	27.675	55.189	71.675	22.444	11.391	317.692	
1937	137.017	91.077	65.238	76.868	22.171	13.286	405.657	
1938	143.654	40.813	65.324	78.166	29.961	7.926	365.844	
	851.105	259.276	310.847	463.337	136.199	58.830	2.079.594	
1931	11.311	5.730	8.641	4.285	4.866	3.132	37.965	
1932	11.374	4.655	5.757	5.165	3.460	1.848	32.259	
1933	21.839	14.138	6.021	10.542	15.208	3.615	71.363	
Tratamente făcute	1934	29.666	10.716	11.241	10.337	8.533	4.127	74.620
1935	32.841	11.591	8.165	11.019	4.449	7.918	75.983	
1936	27.539	10.276	10.792	9.177	7.644	4.255	69.683	
1937	31.833	10.265	13.498	9.636	10.368	6.021	81.621	
1938	30.523	11.062	17.962	11.911	14.614	3.154	89.226	
	196.926	78.433	82.077	72.072	69.142	34.070	532.720	
1931	2.233	445	307	32	128	1.710	4.855	
1932	2.642	256	196	1.916	308	952	6.270	
1933	4.058	2.068	994	1.500	1.165	435	10.220	
Haine dăruite	1934	5.234	2.364	5.091	1.597	2.333	822	17.441
1935	4.574	2.245	2.822	2.388	1.809	1.685	15.523	
1936	2.948	1.458	2.748	1.426	3.104	971	12.655	
1937	3.987	1.488	2.068	1.758	4.021	3.894	17.216	
1938	6.316	2.005	4.681	2.236	6.076	989	22.303	
	31.992	12.329	18.907	12.853	18.944	11.458	106.483	

Lucrarea de binefacere Uniunea Română A. Z. S

I. Reit

Dumnezeu, imputerniciți spre a ridică Impărăția Lui pe pământ și voi trebuie să faceți partea în ce privește salvarea sufletelor pentru cari Hristos a plătit prețul propriului Său sânge. Si atunci înseamnă că este un lucru mic a preda învățătura în școala de Sabat, fără o pregătire a inimii pentru această măreață lucrare? Mulți cari iau în primire sarcina de a instrui o clasă, dovedesc puțin interese față de ea și ei păgubesc lucrarea cea sfântă prin eforturile lor neconsacrate". p. 60.

5. Ar trebui să fie folosite cele mai bune metode

Diriginții și toți slujbașii ceilalți ai școlilor noastre de Sabat, au de lucrat un câmp foarte important și întins. Ei au nevoie să fie botezați cu Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu, pentru ca mințile lor să fie pregătite a folosi cele mai bune metode și a urma cele mai bune planuri spre a duce lucrarea lor la deplin succes". p. 73.

6. Si cel care instruește trebuie să se simtă ucenic

"Toți din școală ar trebui să se simtă ucenici. Noi zilnic trebuie să fim ucenici, dacă voim să fim adevărați educatori. E un lucru minunat acesta de a învăța pe alții; e o mare binecuvântare a învăța tu însuți. Cunoștința este o comoră de mare preț și cu cât avem mai mult din ea, cu atât vom fi în stare să facem o mai bună lucrare, dacă însă o vom folosi așa cum trebuie". p. 16.

Cel care împarte adevărul sau cunoștința, nu e deajuns numai să știe ce împarte, ci să știe și cum să împartă. Cei cari instruiesc, trebuie să știe cum să instruiască.

7. Tinerii ar trebui să fie educați în școlile noastre de Sabat

"Lucrătorii și membrii au țință prea joasă. Toți au nevoie să primească o vedere mai înaltă, să aibă aspirații mai înalte și mai sfinte, să respire o atmosferă mai curată. Din școlile de Sabat cum și din școlile misionare, ar trebui să iasă tineri și tinere cari să de-

vină misionari pentru Dumnezeu. Ei au nevoie de cea mai bună educație și cultură religioasă. Ei au nevoie de acea virtute care vine dela Dumnezeu, care împreună cu cunoștința, să-i facă demni pentru poziții grele și cu răspunderi. Creșterea intelectuală și spirituală ar trebui să fie atât de vădită ca și dezvoltarea puterilor fizice". p. 29.

8. O mai mare lucrare să fie făcută

Școlile noastre de Sabat nu sunt ceea ce Domnul ar dori să fie, căci se pune prea mult preț asupra formei și mersului mecanic, în timp ce puterea dătătoare de viață a lui Dumnezeu nu este manifestată pentru ca astfel să fie câștigate sufletele pentru cari a murit Hristos. Această stare de lucruri ar trebui să se schimbe, dacă școlile noastre de Sabat doresc să-și ajungă scopul pentru care există". p. 36.

9. Indemânarea să crească din Sabat în Sabat

"Avem nevoie de instructori consacrați, cari iubesc pe Dumnezeu mai presus de orice, iar pe aproapele lor ca pe ei înșiși. Dumnezeu S'a îngrijit în mod bogat ca instructorii să obțină calități mai înalte din Sabat în Sabat, pentru ca astfel să poată da învățătura potrivită și să lucreze pentru fericirea vremelnică, dar și pentru cea viitoare a elevilor lor". p. 36.

10. Adunările instructorilor formează pe instructori

"Adunările instructorilor au fost organizate pentru scopul de a da lucrătorilor școlilor noastre de Sabat educația pe care a hotărît-o Domnul pentru toți. Noi ne rugăm pentru ca aceste serii de cursuri de educație să ajute pe lucrătorii școlilor noastre de Sabat din întregul nostru câmp să-și dea seama de nevoile lucrării școlii de Sabat și să fie mai bine pregătiți pentru câștigarea mai multor suflete prin lucrarea școlii de Sabat".

(Urmare dela pag. 13)

vă fi ocupat vreodată cu știința limbilor? Dacă ați fi un muzicant, ați putea face să răsună din instrumentul vostru melodii cerești, dacă n'ați fi studiat niciodată a-sară ar fi menținerea posturilor și a activității lor, totuși izvoarele de servire, cari formează marile fluvii ale lucrării lui Dumnezeu pe pământ, se află în căminurile poporului nostru — în familia d-tale, în familia mea, și în zeci de mii de familii de creștini din toată lumea.

Voi, mamele, nu veți primi laudele mulțimii pentru serviciul vostru. Numele vostru nu e pus în vreo ramă de aur, sau în vreo carte renumită. El nu e vestit în fața lumii ca și când ați fi botezat mii de suflete și ați fi convertit zeci de mii. Dar dacă voi, mamele, veți da greș în creșterea copiilor voștri, atunci lumina vieții va înceta nu numai pentru voi și pentru copiii voștri, ci și pentru mulțimile nenumărate. Dacă veți avea însă succes în misiunea voastră de mamă, așa după cum Dumnezeu dorește ca să aveți, atunci eternitatea va fi destul de lungă ca să întrețină bucuria și mărirea care va curge din tovărășia voastră cu a Mariei, Mama lui Isus, Domnul nostru.

Să ne rugăm, deci, împreună cu psalmistul: „Să se arate servilor Tăi lucrarea Ta, și slava Ta fiilor lor! Fie peste noi bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru! Întărește lucrarea mâinilor noastre, da, întărește lucrarea mâinilor noastre!" Ps. 90, 16, 17.

ANUNȚURI

Caut mașină tricotaj de ocazie, No. 5—6/60—70. Scrieți marca. Adresa: Petre I. Candrea, com. Posești, jud. Prahova.

Vând una mașină de tricotaj, marca Diamant No. 5/50. Adresa: Ioan T. Neağa, Comuna Oinacu, jud. Vlașca.

DENTRUCHEIMICUȚI

Trei sute de vulpi fac mare pagubă

— Dragă mătușică, zise Dănuț în seara următoare, să știi că povestea cu albinele cari au făcut miere în pânțele leului, a fost foarte interesantă... Si Samson acesta! Un om foarte interesant. Auzi! Să-i dea Dumnezeu atâta putere, încât să omoare un leul. Trebuie să mai fi făcut el și alte isprăvi interesante în viața lui, nu-i așa?

— Da dragul meu, sigur că a făcut, pentrucă Dumnezeu se slujea de el ca să pedepsească pe Filistenii și chiar mă gândeam ca în seara aceasta să vă mai povestesc ceva din viața lui Samson și a nume ce a făcut el cu trei sute de vulpi.

— Trei sute de vulpi?! se minună Nicușor. De abia aștept să încep, mătușico. Dar să știi că Samson acesta era un om foarte ciudat. El nu-i putea suferi pe Filistenii și totuși și-a luat de nevastă o filisteancă.

— Da. Si din cauza aceasta să veдеți ce a fost în stare să facă. La sfârșitul povestirii de aseară, am auzit că el a plecat acasă. Inșă după câteva zile s'a reintors la soția lui ca s'o mai vadă. Când a ajuns acolo, tatăl nevastei lui n'a vrut să-l lase să intre, căci între timp pe ea o dăduse de nevastă altui om. Aceasta l-a revoltat pe Samson la culme, și el s'a jurat să se răzbune crunt pentru ceea ce i s'a făcut. Astfel s'a gândit la o răzbunare care a făcut o pagubă enormă în tabăra Filistenilor.

Samson era un vânător neintre-

cut, așa că nu i-a trebuit mult timp până ce a prins de vii vreo trei sute de vulpi. Apoi a luat vulpile două câte două, le-a legat cozile una de alta și la fiecare pereche de cozi punea și câte o faclă pe care o aprindea. Pe urmă le alunga în grânele Filistenilor și aprindea atât clăile, cât și grâul nescercat, ba încă și grădinile de măslini. Așa a pârjolit totul. Acesta era timpul când Dumnezeu, folosindu-Se de Samson, a pedepsit pe Filistenii pentru cruzimea cu care tratase pe Izrailiții, de când stăpâneau peste ei. Căci Dumnezeu îl alesese pe Samson ca să elibereze poporul de sub jugul Filistenilor, și de aceea îi dăduse această putere supraomenească atât corporală cât și mintală.

Numai pentru poporul Său se făptuiau aceste lucruri în contra Filistenilor. Când Filistenii au văzut holdele și grădinile de măslini distruse, au întrebat:

— Cine a făcut aceste lucruri? Si li s'a răspuns:

— Samson, ginerele Timneanului, pentrucă acesta i-a luat nevasta și i-a dat-o tovarășului lui.

Când au auzit Filistenii una ca asta, s'au dus și au ars-o pe ea și pe tatăl ei. Asta l-a infuriat pe Samson și mai tare. El a luptat contra lor și a omorât pe mulți dintre ei. Apoi s'a coborât și a locuit în crăpătura stâncii Etam. Dar Filistenii au venit după el în Iuda ca să-l prindă. Atunci Izrailiții au întrebat:

— De ce ați venit?

Ei au răspuns:

— Am venit să legăm pe Samson și să-i facem așa cum ne-a făcut el nouă.

Atunci trei mii de bărbați din Iuda s'au coborât la crăpătura stâncii Etam și i-au spus lui Samson:

— Nu știi că Filistenii stăpânesc peste noi? De ce ne-ai făcut așa?

El le-a răspuns:

— Cum mi-au făcut ei, așa le-am făcut și eu.

— Noi ne-am pogorât să te legăm și să te dăm în mâinile Filistenilor.

Atunci Samson i-a rugat să-i promită că nu-i vor face niciun rău și nu-l vor omorî dacă le va da voie să-l lege. Ei i-au promis. Apoi Samson s'a lăsat să fie legat cu două funii noi și să fie scos din peșteră.

Când au ajuns aproape de corțurile lor, Filistenii au început să chiuе de bucurie. Se bucurau la gândul că cel mai grozav dușman al lor le căzuse în mâini, și în curând îi vor face de petrecanie. Dar s'au înșelat. Duhul Domnului veni din nou peste Samson, și atunci funiile pe cari le avea la brațe au fost rupte de el ca niște fire arse la foc. Acum era iarăși liber. El a găsit o falcă de măgar neuscătă încă, a întins mâna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de Filistenii. Si Samson a zis:

— Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi; cu o falcă de măgar am ucis o mie de oameni!

Așa l-a folosit Dumnezeu pe Samson, ca să pedepsească pe Filistenii pentru cruzimea cu care stăpânise peste Izrailiții.

Izvoarele servirii

Acum câteva săptămâni am trecut peste un fluviu, cel mai mare fluviu din America de Nord. Pe albia lui largă plutesc multe corăbii, și în repede sa rostogolire către mare, adună apele de pe trei sferturi din teritoriul întreg al țării. Am trecut peste el și am urcat dealul de dincolo de el. Apoi am trecut sau mers pe lângă mulți afluenți, și râulețe, cum și alte râuri mai mari. În cele din urmă am ajuns în munți și acolo râurile au devenit râulețe, iar râulețele au devenit pârâuri, și, în cele din urmă, la capătul lor am dat peste un mic izvor.

Pe când stăteam la acest izvor, mă gândeam: „Acest izvor minunat, și acele izvoare de pe dealuri, și alte sute de asemenea izvoare din acești munți, și mii de mii de alte izvoare cari se coboară din locurile muntoase de pretutindeni, sunt cari dau naștere fluviilor. Dacă nu și-ar da fiecare partea sa pârâurilor, și acestea râurilor, și râurile fluviilor, — dacă ele n'ar face astfel, atunci n'ar exista uriașul fluviu Mississippi, rostogolindu-și maiestos puhoiul său de apă către mare. Dacă toate acele mii de izvoare ar seca, și niciunul nu și-ar mai da apa sa, atunci fluviile n'ar mai exista, atunci pământul s'ar usca de secetă, comerțul popoarelor ar înceta și oamenii ar muri de foame și de sete.

Acum câțva timp, mă aflam în sala de consfătuire a Conferinței Generale și am auzit pe un misionar care venise dintr'un colț îndepărtat al pământului, declarând: „Ochii poporului nostru din toată lumea sunt îndreptați spre locul acesta. Aici este inima lucrării, de unde curge fluviul puternic al ultimei solii de evanghelizare către toată lumea”. Lucrul acesta este adevărat. Este un fluviu puternic, cu toți ceilalți afluenți, cari duc Evanghelia în toată plinătatea ei lumii în tregi. Dar atunci m'am

Cuvântare ținută de A. W. Spalding la o adunare a mamelor

gândit: „Cine face acest fluviu uriaș? De unde vin bărbații și bani, puterea și credința, educația și consacrarea, ca să ducă lumii această solie a Evangheliei?” Si, ca într'o viziune, am văzut, departe înapoi, pe dealuri, pe văi și pe șesuri, pe acele mici izvoare de servire, cari sunt familiile noastre, de unde vine contribuția de vieață și putere ca să dea naștere râurilor. Dacă nu ar fi aceste familii, atunci n'ar exista nicio comunitate, nicio conferință, nicio școală, nicio casierie, niciun val de credință și de devotament, care să ducă apa vieții lumii însetate.

Acum sunteți puțini aci, puține mame. Nu vă întrebați: „Suntem și noi dintre acei mulți?” Lucrurile mari însă nu sunt făcute din lucruri mari. Planul lui Dumnezeu este de a face lucruri mari din lucruri mici.

În mâna mea am o mică sămânță, svârilită de vânt dintr'un ulm. Un bobuleț mic și oval. Eu nu voiu vedea ieșind din ea vreun arbore mare nici într'o sută de ani, dacă ar rămâne în această stare. Dar dacă pun această sămânță în pământ, atunci aștept; căci în lucrurile lui Dumnezeu noi trebuie să avem îndelungă răbdare. Din ce în ce scoarța pământului începe să se crape, și un firicel verde își scoate vârful afară; el este atât de fraged și ar fi stropșit, dacă ar fi călcat cu piciorul. Lăsați-l să crească și Dumnezeu va face din el, cu timpul, un arbore mare, care va crește tot mai sus peste capetele noastre și va aduce servicii plăcute oamenilor.

Mama lui Isus

Când Domnul Dumnezeu a început lucrarea Sa de mântuire a lumii, n'a făcut o convocare mon-

dială; n'a adunat nici națiunea iudaică și n'a ținut nici măcar un serviciu divin în templul din Ierusalim. El a venit la o tânără fecioară din munții Galileii, și i-a zis, prin solul Său: „Plecăciune, ție, căreia ți s'a făcut mare har; Domnul este cu tine.... Si iată că.... vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus”, „căci El va izbăvi pe poporul Său de păcatele sale”.

Un mic băiat, o mamă! Ce putea face o mamă? Ea nu era dintre mai marii pământului, dintre cei înțelepți și puternici. Era doar o biată gospodină. Ah, dar ea era mai mult decât atât; era păzitorul unui suflet. Prin credințioșia ei și prin binecuvântarea lui Dumnezeu, acest prunc incredințat purtării sale de grijă a devenit mântuirea neamului omenesc. Aveți și voi, mamelor, fiecare aceeași putere?

Eu nu știu ce-ați făcut fiecare astăzi. Unele dintre voi au poate serviciul de funcționare sau în altă ramură. Dar cele mai multe dintre voi și-au avut câmpul lor de activitate în casele lor, — de curățat camerele, de șters praful, de aranjat paturile, de îmbrăcat copiii, de gătit, de ascultat la plângerile și necazurile copiilor, etc. etc. N'a fost aceasta o zi importantă?

Ce-ați fi gândit voi, dacă astăzi ați fi avut de primit o vizită, poate a președintelui de conferință? Să presupunem că el ar fi venit la voi și v'ar fi zis: „Soră X, noi ne-am adresat D-tale ca să fii secretara de educație a conferinței noastre”. Să presupunem, că președintele Conferinței Generale ar veni la D-ta și ți-ar zice: „Soră Y, noi te-am ales ca să conduci lucrarea noastră de binefacere din toată lumea”. Ce-ai zice atunci? N'ai crede oare că ești foarte onorată? Nu ți-ai zice oare în gând: „Bine, eu trebuie să fiu vred-

nică a face ceva, dacă bărbații cu răspundere ai lucrării noastre m'au ales pentru un post atât de important"? Dar eu știu că D-ta ești modestă, și cu puțină prețuire de sine, și vei gândi și vei zice: „O, nu, D-voastră ați făcut o greșală; eu nu sunt destoinică să fac o lucrare așa de mare”. Aceasta este foarte bine; știu că așa ai zice. Dar cu toate acestea, în mintea D-tale s'ar trezi ideea, că poate nu ești tocmai atât de neînsemnată și de nedestoinică, după cum ți-ai închipuit. Inima D-tale s'ar înălța, chiar dacă spiritul nu e așa. Atunci ai avea o nouă apreciere despre D-ta însăși.

Bine, dar iată că Domnul Măririi vine la fiecare dintre voi cari sunteți mame, și vă zice: „Plecăciune, ție, căreia ți s'a făcut mare har; Domnul este cu tine Si iată vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus”, „căci El va izbăvi pe poporul Său de păcatele sale”.

Ce I-ați răspunde? Va zice oare fiecare dintre voi: „O, Doamne, îmi place să însoțesc pe Maria din Nazaret, dar nu cred că voi găsi timp”? Sau veți zice poate: „Doamne, îmi place să merg uneori la adunarea mamelor, când au un program de conversație, sau vreun predicator vestit. Dar nu cere dela mine să studiez toate acestea singură. Eu nu pot face aceasta”? Sau veți zice: „Doamne, eu voi trimite pe copilul meu la școala comunității dacă vom avea bani pentru a plăti taxele școlare, și uneori îl voi convinge să stea cu mine în comunitate și să asculte cuvântul lui Dumnezeu. Si nădăjduesc, Doamne, că toate vor ieși bine. Si cred că îmi vei încredința această misiune”? În felul acesta veți răspunde Domnului?

Mama lui Iuda Iscarioteanul

Știți că în Galilea și Iudea, mai erau și alte mame, afară de Maria și Elisabeta, acum nouăsprezece veacuri. Una din ele era mama lui Iuda Iscariotul. V'ați gândit vreodată, cam ce fel erau părinții lui Iuda? N'avem niciun raport despre ei, și după istorie nu

putem vorbi nimic despre ei, dar putem ceti caracterele lor în fiul lor; căci un copil este o epistolă vie către lume. „Ceea ce sunt părinții, aceea vor fi și copiii lor într'o mare măsură. Starea fizică a părinților, dispozițiile și poftele lor, inclinațiile lor mintale și morale, sunt, într'o măsură mai mare sau mai mică, reproduse în copiii lor”. — „Pe urmele Marelui Medic”, p. 371. Pot exista și astăzi Iuda Iscarioți, chiar printre noi?

Cărei neglijențe, din partea părinților lui Iuda, se datorește căderea talentatului lor fiu? Ce defecte au neglijat ei să le observe și să caute a le corija în acela care era pe deplin destoinic a fi conducătorul acelei cete glorioase, în loc să fie trădătorul Domnului său? Tatăl și mama lui îl iubeau; de această puteți fi sigure. Ei erau mândri de băiatul lor; el era luminat, vioi, îndrăzneț și capabil. Ei i-au dat o educație, cea mai bună pe atunci. A mers la școala rabinilor și devenise un cărturar. În ce privește educația, cultura și cunoștințele lumii, era superior pescarilor, vameșilor și țăranilor din acea grupă a celor doisprezece. Ce-au neglijat părinții lui să facă pentru el?

Noi vedem în Iuda aceste defecte: obiceiul lui de a critica; ambiția lui egoistă; spiritul lui de rivalitate și iubirea sa de bani. Dar, într'o măsură oarecare, și ceilalți aveau aceste defecte. Printr'o învățătură după alta, nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte, Isus i-a convertit pe fiecare dintre ei, afara de Iuda. În Iuda era o mare furtunoasă de patimi, cari nu puteau fi liniștite prin undelemnul păcii. În el se afla o rădăcină adâncă de răutate, care se împotriva puterii călăuzitoare a iubirii. Si ceea ce era copilul, aceasta fusese părinții.

Puteți fi sigure că mama lui Iuda nu a avut spiritul mamei lui Isus, nici al mamei lui Ioan Botezătorul. Pe aceasta nu o puteți auzi rostind în credință despre ceea ce era cu neputință: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!” Nu vă puteți ima-

gina în ea cea umilintă a celei mai în vârstă în fața celei mai tinere, ca să strige: „Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu?” Nu vă puteți închipui că ea s'ar fi retras pentru cinci luni, ca să cerceteze și să mediteze cu privire la educația copilului pe care avea să-l nască. Ea l-a lăsat în voia firii, a suportat poverile obișnuite ale mamei fiilor oamenilor; dar n'a avut o idee înaltă despre privilegiul și misiunea ei. A primit să fie mamă, dar nu făcuse nici o pregătire pentru aceasta.

Nu trebuie trecută cu vederea aici nici răspunderea tatălui. Deopotrivă cu mama, ei sunt amândoi răspunzători înaintea lui Dumnezeu pentru educația și destoinicia copiilor lor. Ei trebuie să fie asemenea lui Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul; ei trebuie să urmeze exemplul lui Iosif, tatăl îngrijitor al lui Isus. Să privească la datoria lor. Dar acum eu vorbesc către mame. În mod inevitabil, mamele au o mai mare răspundere în ce privește prima educație a copilului lor, pentru că mama este mai mult timp împreună cu el, și de ea depinde copilul mai mult. Răspunderea dominantă o are însă tatăl când copilul devine adolescent, deși aceasta e puțin înțeleasă; dar cât copilul este încă mic, mama are răspunderea de căpetenie. O, ce privilegiu, ce putere are ea!

„Există un Dumnezeu sus, și lumina și mărirea dela tronul Său planează asupra mamei credincioase, în străduința ei de a educa pe copilul ei ca să poată rezista influenței celui rău. Nicio altă lucrare nu este egală cu a ei în importanță. Ea nu are, asemenea artistului, de pictat un chip frumos pe carton, și nici, asemenea unui sculptor, să-l sculpteze cu dalta în marmoră. Ea nu are, asemenea scriitorului, de a întruchi pa o idee nobilă în cuvinte puternice, și nici ca a muzicantului, de a exprima în melodii sentimente frumoase. Misiunea ei este de a desvolta, cu ajutorul lui Dumnezeu, asemănarea divină în sufletul omenesc”. — „Pe urmele Marelui Medic”, pag. 377. 378.

„Învăță pe copil calea pe care trebuie s'o urmeze, și când va îmbătrâni nu se va abate dela ea". Prov. 22, 6. Noi nu mai putem deveni arhitecții caracterului copilului nostru, după ce l-am format. Nu putem aștepta să vedem ce va deveni, și apoi să începem îngrijirea noastră pentru educația lui. Acum este nevoie ca părinții să studieze și să se roage, și să depună cele mai mari eforturi, spre a deveni ei înșiși ceea ce doresc să devină copilul lor; să ajungă să cunoască firea și înclinările copilului lor, și cu înțelepciune și iubire să învețe cum să conducă pe acest copil la adevăr.

Studiul personal și o aplicație hotărâtă

Dar, iubite mame, aceasta nu e o dorință deșartă; nu, și nicio rugăciune nu este zadarnică. Voi nu puteți ține pas cu curentul cel repede al vieții copiilor voștri, încredințând destinul lor chiar în mâinile bisericii noastre, în afară de școala de familie, școala de Sabat, școala comunității și cercul tineretului. Aceasta cere un studiu personal, o aplicație hotărâtă a spiritului și a inimii voastre, până la cea mai înaltă știință a vieții. Dacă ați fi un artist ați putea să pictați un peisaj, fără a studia această artă? Dacă ați fi un sculptor, ați putea face o operă ca a lui Phidias, fără a studia măsura și forma? Dacă ați fi un scriitor ați putea avea succes, fără să

ceastă artă? Ah, dar nu acestea, nu aceste arte delicate ale oamenilor, constituie lucrarea la care trebuie să vă mărginiți pentru a câștiga succes și renume; ci opera voastră este de a desvolta, cu ajutorul lui Dumnezeu, un suflet omenesc după chipul dumnezeesc. Dar cum să îndepliniți această operă, dacă nu veți studia mai întâi calea către acest ideal?

Lucrarea lui Dumnezeu pe pământ este mare. Eu am urmărit dezvoltarea ei în câmpurile misionare din apropiere și în țările îndepărtate, și rapoartele despre întâmplările, episoadele, mișcările și statisticele ei. Am socotit numărul zilnic și anual al celor cari măresc rândurile noastre. Am admirat și m'am rugat pentru sufletele nobile cari rămân la posturile lor și își întind frontul în câmpurile necucerite încă de servirea creștină. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru îngerul care s'a coborât din cer, care are mare putere să lumineze tot pământul cu strălucirea sa, și care nu va înceta până ce „tot pământul va fi plin de mărirea Domnului, după cum apele acoper fundul mărilor”.

Dar, în sufletul meu știu, astăzi, că Dumnezeu Se coboară la cei umiliți cu inima, cari iubesc cuvântul Său, și le dă un dar și o misiune, din care se desvoldă, în credințioșie, lucrarea măreață și puternică de astăzi. El a dăruit un copil unei mame sau unui tată, prin care, printr'o bună educație, pe care ei trebuie să i-o dea, și prin Spiritul lui Dumnezeu, care va plana asupra lui, poporul trebuie să fie izbăvit de păcatele lui. Eu știu că tăria și puterea comunității lui Dumnezeu nu se află, în primul rând, în Conferința Generală, și nici în colegiile noastre, nici în sanatoriile noastre și nici în casele de editură sau în sălile de lectură; ci în micile căminuri în cari sunt formate sufletele plastice ale copiilor, după chipul lui Hristos. Oricât de mari ar fi instituțiile acestei biserici, oricât de binecuvântate ar fi serviciile lucrătorilor noștri, oricât de nece-

(Urmare la pag. 9)

Isus binecuvântând copiii.

Mântuirea de suflete în India

Acum aproape vreo două săptămâni, veni la noi un tânăr — chiar după ce prezentasem adevărul despre Sabat într'o adunare ținută în cort. Era un tânăr cu înfățișare distinsă din India de Sud, care vorbea foarte frumos limba engleză. A venit la noi și ne-a spus că a fost convins de adevărul despre Sabat, fiind hotărât să urmeze Domnului prin păzirea zilei a șaptea. Fusese șomer mai mult timp, până cu câteva luni înainte de a-și fi luat această hotărâre. Atunci a găsit de lucru într'o întreprindere. Ne-a rugat să scriem o scrisoare șefului său în care să se arate dorința sa de a urma cuvântul lui Dumnezeu în ce privește păzirea Sabatului zilei a șaptea și să fie rugat ca să-i dea libertate în ziua aceasta. Această cerere i-a fost satisfăcută, și tânărul duse scrisoarea șefului său. Acesta ceti scrisoarea și apoi cu un ton brutal îi porunci să meargă să-și primească plata și să plece, pentru că în întreprinderea sa n'are nevoie de oameni cari nu pot să lucreze atunci când trebuie. Natural, tânărul s'a simțit foarte tristat la această întorsătură a lucrurilor, dar curajul său a rămas neatins. A venit înapoi la locul unde eram cantonați noi și ne-a povestit experiența sa. Ne-am rugat împreună cu el și l-am îmbărbătat cu făgăduințele din cuvântul lui Dumnezeu. I-am promis că o să mergem personal la fostul său șef, ca să vedem dacă lucrurile nu pot fi aranjate altfel. Am făcut așa și după o vizită omul acesta a încuviințat ca tânărul să vină înapoi și să aibă Sabatul liber de Vineri seara până Sâmbătă seara.

...

Acum câteva luni a venit la noi o tânără doamnă — o caldeană din vechiul Bagdad de origine — care auzise adevărul în Calcutta și în Londra cu câțiva ani mai înainte. În aceste locuri ea primise multe lecturi biblice și cunoscuse adevărul foarte bine la o vreme, totuși nu luase nicio hotărâre. Domnul a folosit nenorocirea și necazul spre a o trezi la răspunderea ei față de El și ea a venit să caute biserica. Dorea să fie botezată imediat și zicea că are să se lase de tutun îndată ce va primi botezul. După câteva vizite și studii biblice, ea s'a hotărât să părăsească imediat tutunul, rujul de buze și toate celelalte obiceiuri dăunătoare. Când a luat hotărârea aceasta, imediat s'a văzut în fața unei amarnice împotriviri din partea familiei, sora și mama ei fiind de religie catolică. Ele o invinuiu că vrea să se facă jidancă și să aducă disgrația asupra lor. I-au adus la cunoștință că în situația aceasta nu mai are ce căuta în casa lor. Dar cum ea era hotărâtă în sufletul ei, a rămas neclintită și în această hotărâre de a merge să primească botezul și să-și predea inima în întregime Domnului. Într'o Duminecă seara a primit botezul cu ocazia unei adunări în cort. Ea dă dovadă de un mare zel în activitatea Comunității și face tot ce-i stă în puteri ca să vestească și altora adevărul.

...

Se pare că Bombay are meritul de a fi unul dintre cele mai cosmopolite orașe din Răsărit, deoarece avem aici tot felul de naționalități cari iau parte la serviciile noastre. Nu de mult, un bărbat din

Singapore, care intrase chiar atunci în cort, spunea că are să stea în Bombay numai câteva zile, dar că luase parte regulat la adunările noastre din Singapore și era fericit că a venit iarăși în legătură cu noi. A venit în fiecare seară până a plecat în Egipt. Apoi de curând o tânără din Shanghai — mama ei este mexicană și tatăl ei spaniol — a venit la Bombay ca să urmeze un curs de contabilitate la una țin școlile din localitate. S'a întâmplat că una dintre tinerele noastre surori din Comunitate urma cursurile la aceeași școală și s'au împrietenit. Sora noastră a făcut curând descoperirea că această tânără fusese în sanatoriul nostru din Shanghai câțiva timp și acolo cunoscuse adevărul. Indată s'a hotărât să vină la adunările noastre și acum primește lecturi biblice regulat și se pregătește pentru botez. Avem acum nouă naționalități diferite în registrele de membri ale Comunității și ale clasei de botez. Așa că vedeți, lucrarea noastră este cam după modelul Ligii Națiunilor. (Să nădăduim însă că vom avea mai mult succes).

...

Un bărbat intră în cortul unde se țineau adunări într'o seară când se vorbea despre rugăciune. El era creștin cu toată familia, dar nu găsisse de lucru de mai mulți ani de zile. Lucrase și el câte puțin pe ici pe colo. A fost foarte impresionat de făgăduințele din Cuvântul lui Dumnezeu așa cum au fost înfățișate în studiul despre rugăciune și a cerut să aibă o întrevedere personală cu noi. A venit la cort a doua zi de dimineață așa cum ne înțelesesem, și ne-am rugat împreună cu el ca Dumnezeu să-l ajute să găsească

de lucru. Bărbatul acesta da dovadă de un mare interes față de adunările noastre — interes născut nu din dorința de a găsi de lucru, ci din dorința sinceră de a cunoaște mai mult care este voia lui Dumnezeu pentru el. Domnul a ascultat rugăciunile noastre și după două săptămâni a găsit un loc unde putea să lucreze în permanență, și ca să se vadă cum răspunde Dumnezeu atunci când îi cerem ceva, a mai primit încă cinci oferte din alte locuri. El și familia sa nu lipsesc dela nicio adunare și au fost așa de impresionați de această experiență, încât s'au hotărât să țină Sabatul și să primească botezul pentru ca să fie membri ai Comunității. Aceasta înseamnă că avem patru suflete câștigate pentru lucrarea noastră.

...

În altă zi, chiar când părasem baraca, un tânăr Indian venea spre noi în fuga mare, abia ținându-și răsuflarea. El luase parte la toate adunările noastre și fusese convins de adevăr. Avea în mână sa un pamflet scris în termeni foarte aprigi de către un predicator al asociației „Plymouth Brethren”, un atac îndreptat împotriva Adventiștilor. Oamenii aceștia sunt cei mai vajnici împotriviți ai noștri în aceste locuri, și folosesc tot felul de mijloace, ca să-și facă lucrarea. Tânărul acesta dorea o lămurire imediată, deoarece „eu vreau să fac parte din mîsiunea dvs și mi se pare că o să aveți botez Duminecă seara. Doresc să fiu lămurit pentru ca și eu să pot fi botezat”, zicea el. Cum noi eram foarte ocupați, l-am rugat să vină a doua zi de dimineață la ora nouă. A spus că poate să facă aceasta. În seara aceea s'a predicat iarăși despre Sabat, și a doua zi de dimineață, când a venit, nu se mai interesa deloc de cuprinsul tractatului aceluia pe care îl adusese și asupra căruia dorea să primească unele lămuriri. Spunea că toate întrebările sale își primise răspunsul la predica din seara precedentă. El era foarte hotărât să primească botezul împreună cu ceilalți, chiar când i s'a spus că

acea se pregăteau de un an de zile. El zicea că știe că noi nu învățăm decât adevărul și că este gata. În cele din urmă l-am convins să mai aștepte câteva luni cel puțin. Cu mare greutate s'a lăsat convins.

...

O foarte încurajatoare experiență pe care am avut-o aci a fost aceea a doi tineri șoferi de autobuse, cari au luat poziție pentru adevăr cu ocazia efortului nostru în Parel. Amândoi aveau familii pe cari trebuia să le susțină și totuși când le-a fost prezentat adevărul despre Sabat, ziceau că nu au decât un singur lucru de făcut — acela de a sfinți ziua Domnului. Ei ne-au rugat să mergem la conducători și să vedem dacă se poate face vreun aranjament ca să aibă Sabatul liber. Directorul departamentului lor a admis, dar se vede că superiorul imediat le-a făcut greutăți și i-a chemat mai departe la lucru în ziua Sabatului. De curând am făcut o vizită acestui domn și ne-a dat asigurarea că are să-i scutească dela lucru de Vineri seara până Sâmbătă seara. Acesta a fost un alt răspuns la rugăciune, o altă biruință pentru aceia cari sunt hotărâți să stea tari alături de Dumnezeu, chiar dacă aceasta ar însemna să-și piardă postul.

...

Poate că cea mai de seamă experiență care arată puterea rugăciunii și modul cum lucrează Dumnezeu pentru aceia cari rămân neclintiți alături de El, este aceea a unei familii cu numele de Dixon. Este aici o familie de cinci persoane, care se întreține din salariul pe care tatăl îl primește în calitate de funcționar la căile ferate. Li s'a făcut cunoscut adevărul despre Sabat și ei s'au hotărât să asculte cu ajutorul lui Dumnezeu. I s'a spus de către șefii lui că e cu neputință să primească Sabatul liber și să mai rămână în serviciul căilor ferate. I s'a spus că are să fie demis, etc., dacă refuză să vină la lucru în ziua Sabatului. Au trecut patru Sabate și el nu s'a

lus la lucru, cu toate avertismentele pe cari le primea. Amenințările și constrângerea nu aveau niciun efect asupra lui. Toată familia venea la adunare în fiecare Sabat, cu credință în Acela pe care se hotărise să-L urmeze. În cele din urmă, șefii săi, ne mai având nicio nădejde că-l vor putea înspăimânta ca să revină asupra hotărârii sale, cu bunăvoință i-au spus că dacă este hotărât să-și țină Sabatul, poate s'o facă, numai că i se va reduce salariul. El a primit cu bucurie această măsură, și acum are și postul și Sabatul liber. Stând ca o mărturie continuă pentru tovarășii lui de lucru, cari au auzit adevărul și au dorit să-l primească, dar n'au avut curajul și încrederea că Dumnezeu lucrează pentru aceia cari ascultă de El. El mărturisește despre adevăr la lucrul său.

...

Ultimele câteva săptămâni au fost cu adevărat încurajatoare pentru noi lucrătorii și credincioșii din Bombay. Am văzut lucrările Duhului Sfânt într'un mod cum n'am mai văzut niciodată mai înainte în acest oraș mare. Sâmbătă seara, terminând studiile asupra chestiunii Sabatului cu subiectul „Poate un om să păzească Sabatul lui Dumnezeu și să-și câștige existența”, s'a adresat un apel ca toți aceia cari vor să păzească toate cele zece porunci, să iasă în față. Cincisprezece persoane noi au ieșit în față și alte douăzeci cari nu fusese încă botezate, au ieșit în față ca să reînnoiască hotărârea lor de a urma pe Mântuitorul prin ținerea tuturor poruncilor Sale.

La 17 Aprilie am avut o adunare foarte înălțătoare în cort. Cu ocazia aceasta 17 persoane au ieșit în față pentru botez. Multe din aceste suflete au așteptat aproape un an pentru botez, altele și mai mult. Ce minunat privilegiu am avut să vedem aceste suflete gata pentru botez! Peste o lună sau două vom avea mult mai mulți pregătiți pentru legământ.

R. H. Pierson

Sora **Constanța Marin C. Stanciu**, în etate de 20 ani, membră a Comunității Cocorăști-Colț-Prahova, a adormit în Domnul în ziua de 13 Aprilie, 1939. A fost o soră credincioasă, punându-și toată nădejdea în făgăduințele din Cuvântul Său. Credem că o vom revedea la inviarea dreptilor.

Fetița **Marioara Stanciu**, din aceeași Comunitate, în etate de 1 an, a fost chemată la odihnă în ziua de 17 Martie, 1939.

St. Năilescu

Fratele **Martin Knebel**, în etate de 77 ani, membru al Comunității Iacobeni — Câmpu-Lung, Moldova — a adormit în Domnul pe ziua de 31 Ianuarie, 1939. A primit adevărul în anul 1914 în timpul războiului mondial. De atunci și până când a fost chemat la odihnă a mărturisit cu credințioasă pe Acela care i-a făgăduit lui și tuturor credincioșilor că le va pregăti un loc în împărăția Sa la a doua venire.

Fratele **Toma Florea**, în etate de 60 ani, membru al Comunității Câmpu-Lung, Moldova, a adormit în Domnul pe ziua de 6 Martie, 1939. Fratele Florea a fost un suflet credincios, având nădejdea bine întemeiată pe făgăduințele Domnului. În urma unei suferințe de 14 zile, presimțind că a venit ceasul să meargă la odihnă, s'a rugat Tatălui din ce în ce mai stăruitor, iar în cele din urmă s'a incredințat Domnului printr'o rugăciune fierbinte, care a mișcat inimile tuturor celor de față. În rugăciune nu l-a uitat nici pe fiul său, care a fost chemat ca misionar dincolo de ocean. Intrebat fiind de soția sa ce să spună fiului său, Ionel, în etate de cincisprezece ani, a răspuns:

— Ionel să fie ascultător de Dumnezeu și de mama sa. Să fie credincios în toate și să nu se înalțe.

— Dar Revecăi ce să-i spun din partea ta când va veni?

— Reveca să fie ascultătoare, să se roage lui Dumnezeu și să te respecte ca mamă.

— Lui Ieremia (care e plecat ca misionar în America) ce să-i scriu?

— El să lucreze în via Domnului, unde a fost chemat, cu umilință și să nu se înalțe.

— Dar mie ce-mi lași la despărțire, după o viață trăită împreună în valea plângerii?

— Tu să fii credincioasă și să te lipești de Domnul, până la ultima suflare.

La immormântare a luat parte o mare mulțime, care a ascultat cuvintele de viață.

P. Moroșan

Fratele **Vișan Ghioaldă**, membru al Comunității Gostinu-Vlașca, a fost chemat de Domnul la odihnă în ziua de 25 Iulie, 1938. Fratele Ghioaldă a fost un membru credincios și zelos în lucrarea Domnului, vestind Evanghelia mântuitoare tuturor celor cu cari se întâlnea. Sub călăuzirea sa ca tată, toți fiii săi au fost îndrumați pe calea ascultării de poruncile Domnului. Despre fratele Ghioaldă se poate spune ca și despre Abraam, că a poruncit casei sale după el. Toți fiii săi sunt stâlpi ai Comunităților din cari fac parte.

Credem că la ziua răsplătirii își va primi partea sa din mâna Domnului.

G. Graur

Sora **Ioana Fl. Dena**, în etate de 26 ani, membră a Comunității Traian-Teleorman, a adormit în Domnul în ziua de 6 Ianuarie, 1939, în urma unei suferințe de doi ani. În preajma morții, a îndemnat pe soțul său să rămână credincios și să crească pe cei doi copilași în temere de Domnul, pentru ca să se poată revedea la venirea lui Isus.

Sora **Anica Gh. Dena**, în etate de 18 ani, membră a Comunității Traian-Teleorman, a adormit în Domnul în ziua de 22 Martie, 1939. Cu toate că părinții au obosit pe cale, ea a rămas alături de Domnul. Cu lacrimi în ochi a îndemnat pe părinți să se întoarcă la Domnul pentru ca să nu fie despărțiți pe vecie. A adormit cu deplină pace și nădejde în Mântuitorul care o va ridica dintre morți la venirea Lui.

D. Paraschiv

ANUNȚURI

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Justiției,

Având în vedere petițiunea prin care d-l Ion Stefanov, născut în București la 14 Februarie, 1916, domiciliat în comuna București, jud. Ilfov, a cerut, conform art. 20 din legea numelui, redobândirea numelui său patronimic de Ionescu, spre a se numi Ion Ionescu;

că această cerere și-o întemeiază pe faptul că numele său a fost înstrăinat de tatăl său pe când era minor....

Văzând dispozițiunile art. 27 din legea numelui,

Decidem:

Admitem ca d-l Ion Stefanov să schimbe numele său patronimic de Stefanov în acela de Ionescu.

Prezenta decizie se va publica în Monitorul Oficial. Dată la 1 Aprilie, 1939, p. Ministru: A. Garoescu.

Publicat în M. O. No. 81/1939.

Atențiune! Procurați-vă prese pentru presat faguri, la prețul de lei 1200, din material masiv. Doritorii vor trimite odată cu comanda și 20% din costul presei. Adresați-vă magazinului: Iosif Tonchevici, Piatra-Neamț, str. Cuza-Vodă, 175.

INSTIINTARE

Cu începere dela 16 Aprilie 1939, sediul Conferinței Timiș-Olt s'a mutat din orașul Arad în orașul Craiova, Calea București, No. 57. Deci orice corespondență să fie trimisă pe adresa de mai sus.

Conferința Suceava-Prut aduce la cunoștință celor interesați următoarele: Cu începere dela 1 Mai, 1939, sediul Conferinței se va muta în Str. Pictor Bucowski No. 2, Cernăuți. Orice corespondență să fie trimisă pe această adresă.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 10.

Abonamentul pe un an lei 100.